

திருச்சிற்றம்பலம்

ஈழ அடினர் யாவுவாளினம் வீழ்ச் சாப்பால்
வேந்தனு மோங்கு,
ஆழ தெய்தென ஸமர மைமேகுழுச் செபாமூந் தூபர் தீர்க்கோ,
திருச்சிற்றம்பலம்

இந்துசாதனம்

நள வெளி வைதாசி மீ அவ வெள்ளி

கொண்டாட்டமென்றுற் குடிக்க வேண்டுமா?

குடியரசுத் தினம் களியாட்டத்துக்குரியத; ஆகையால் அன்ற குடிவகையைப் பயன்படுத்துதல் தடுக்கப்படாதென்று அமைச்சர் ஒருங்கர் கருத்து ஒன்றை வெளியிட்டிருக்கின்றனர்.

குடி அரசு என்பது குடி (மது) மின் ஆட்சி என்று கொள்ளப்படுக்காற் போகைப் பொருளை அந்நாளில் அகற்றுதல் கருத்துக்குப் பொருத்த மற்றதாகும் என்பது வெளிப்படை, ஆனால் குடிமை அரசு அல்லது மக்கள் ஆட்சி என்ற பொருளில் வரும் நாளைக் கொண்டாடும்பொழுத குடிவகையைக் கெடுதல் தரும் வகையைப் புறக்கணிப்பது மிகச் சிறந்த முறையாகும்.

கள் உண்பதை எல்லா ஒழுக்க நாள்களும் இழுக்கென்று விலக்கியிருப்பதை மக்களே அறிவர். டடல் நலத்தைக் கெடுத்து மதியைக் குலித்து மற வழிக்கு மனிதனை அழைத்துச் செல்வது மது என வைத்தும் நால்கள் விளக்குகின்றன. என்னாலில் நஞ்சைய ஒன்றை அருந்துவதற்கு அரசினர் விரும்பு ஏது விபரிதமே.

“துஞ்சினார் செத்தாளின் வேற்றலர் — எஞ்சுநாள்றும் நஞ்சன்பார் கள்உண் பவர்”

கொண்டாட்டம் கள்ளாருந்துவதாற் கணக்குப் படின் விளைவு விண் வாக்குவாதம்; அதன் பயனாகக் குரோதப்; அந்நிலையில் வகை மாரி தொடங்கிக் கைவரிகை காண்பிக்கும் அனுவக்குச் சிரகெட்டு இறுதியிற் கல்லெறி பொலலடி மட்டுமன்றிக் கத்துமுயம் வாலும் துப்பாக்கிமும் தோன்றி இழைக்கும் படு மோசக குற்றமும் உண்டாகும்.

மது மனிதனின் மதிக்கு விதியாய் விடுவதை நாடோறும் நானிலெமங்கும் நாம் காண்கின்றோம். குடி கேடு என்பதை மேலும் வள்ளக்கிக் கூற வேண்டியதில்லை. ஆகவே மது ஒழிக்கும் விதியைக் கை ஊள் வேண்டியிருக்கும் அரசு, முதற்படியாகக் கொண்டாட்டங்களிலே போகைப் பொருள்களின் படமேரக்கதைத் தடுத்தல் அவசியமாகின்றது.

ஏங்களும் பொய், இதர குற்றங்கலுக்கெல்லாம் ஏதுவாகின்றதோ அவ்வகை கள் குண்ணலும் கொலைக்கும் களை காமத்துக்கும் காரணமாகின்றது. இந்த மாபாதகத்தை விலக்கக் கைவு மதம் அழுத்தம் திருத்தமாகப் போதிக்கின்றது. நால்களில் டள்ள கண்டனம் போதாது. கைவு சங்கங்கள் சாதனையாற் போதனை செய்தல் இன்றியமையாத கடமையா யமையுமானாலோ? பணி புரிவோயாக

— ४४ —

சிந்தனையைத் திருந்த வைத்துச்

(1-ம் பக்கத்து வளர்ச்சி)

ஊற் பெரிதம் வேறுபாடுடையராதல்பற்றி ஒவ்வொரு வரும் அவரவர் பரிபாகத்திற்கேற்ப வென்று வைத்துப் பாதங்களில் விண்று விண்று மூன்றெழுந்துகுரியாகவின் அணைக்கும் சந்தர்ப்பமளிக்கும் நோக்கில் இந்நாற்பாதங்களும் அமைந்துள்ளனவாதலால் இவற்றை நிறுத்தி வேற்கின்றன. அருமையும் பொருள்களில் பொருத்தும் வெளிவந்தநுக்கின்றன.

(வளர்கள்)

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின்
(1 ஆம் பக்கத்து வளர்ச்சி)

தத. இரு வழக்கிலும் நாவுவருக்கு வெற்றி. இதை அறிந்த யாழ்ப்பாணம் பெருமிதமுற்றது. 1870 ல் நாவுவருக்குப் பெரு வரவேற்பு டெத்தியது. நாவுவர் சிதம்பரத்திலீருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்தார்.

தீவிதர் முதலியவர்களால் சைவத்தின்கில் என்ன வாகும் என்ற எண்ணத்தாலே போலும் மூக்குப்பற்றி ஒரு விராமம் கூறினால்லர் நாவுவர். தம்மை ஜக்தாங்குவர் என்றதற்குப் பெரு நெந்தெடுத்து சமய குரவர்களின் பாத தூசியின் பெருமையில் நூரூயிரத்தி லொரு கூறுதானும் தமக்கில்லை என்றார் நாவுவர்.

நாவுவரின் அருமை பெருமைகளை இந்த நூற்றுண்டில் அறிந்தவர்கள் விரல்மடித்தெண்ணத்தக்க ஒரு சிலடை.

நாவுவர் நம்மவர் என்ற கருத்தில் தம் நலத்தின் பொருட்டு நாவுவரை வைத்துக்கொள்பவர் அநேகர்.

நாவுவரை மதிப்பவரும் நாவுவர் இராமவிளக்கரை மதியாதது தப்பு என்ற மனப்பான்மை உள்ளவர்களே.

நாவுவர் வாழ்ந்த உலகு “பேஞ்சமைகோள் ஈசவி நீதி”. ‘அந்த நீதிக்குத் தாழ்வு நேருமாயின் உயிர்வாழார் நாவுவர்’ என்பதை நாவுவர் பரம்பரையே கீழு அறியாது.

1870 ல் கருப்பத்தில் இருந்த ஒரே ஒரு உயிர் நாவுவரின் அறிதற்கீரை பெருகிலை அவதானித்தது. அந்த அருமந்த உயிர்தாங்கள் சுதாவதானி நா, குதிரவேற்பிள்ளை. பிள்ளை அதிதி சிர விவேக. மகான் செத்திநாதையர் மரயாவாததுமச கோளர் என்ற பட்டஞ்சுடிடப் பிள்ளையைக் கட்டியன்தார்.

கோளரி, இராமவிளக்கரும் சீடாதும் வாழ்க்கை முறைகளை நன்கு ஆராய்ந்த உண்மை கண்டதும் திகை கெட்டும் செவிப்படக் கர்ச்சித் தெழுங்குது. இராமவிளக்கர் பாடலை ‘மருட்பா’ என்று முழங்கியது போர் மூட்டது.

பிள்ளைமீது 27 குற்றஞ்சாட்டி இராமவிளக்கர் வர்க்கும் வழக்குத் தொடர்ந்தது. அந்த வர்க்கத்துக்குக்குத் தள்ளுத்தர் சுவாமி வேதாசலம் (மறைமலையிடகள்)

“இராமவிளக்கருக்கு எவ்வித சித்தியும் சித்திக்கை வில்லை. மட்பாண்டத்தில் எலும்புகளை வைத்து அறையுள் புதைத்து வைத்திருக்கும் இரசியம் ஏதரிய வந்தது” என்று நாட்குறிப்பில் எழுத வைத்துவிட்டிட தனக்குத்தர் வேலை பார்த்தவர் சுவாமி வேதாசலம். அவனம் ஆனதன் நோக்கம் யாதோ? சிந்தக்கற்பாலது,

27 முற்றத்தையும் நாசிசெப்து வாகை குடினார்களிடையே வேதாசலம் பிள்ளை மாட்டர் உ. வே. சாமிசாதையர்.

ஐபர், நாவுவரையும் யாழ்ப்பாணத்தையும் அவதாற செய்து மீனுட்சி சுதாரம்பிள்ளை சரித்திரமழுதி செய்வி யீடு அஞ்ச வைத்துக்கொண்டிருந்ததைக் குத்தரவேற்பிள்ளை அப்பொழுது அறிந்திருந்தால் ஐபர் கதீ என்னும்!

எவ்வித வாஞ்சனையுமின்றி வழக்கில் கடுபட்டுமைத் தவர் பிள்ளையின் உத்தம மாணவர் திரு. வி. க. முதலி யார்.

வழக்கு வெற்றியை மதித்து யானைமீது பிள்ளையைப் பவனிவரசெய்து உபசரிததவர்கள் தில்லைத்தீவிதர்கள். நாவுவரை எதிர்க்க இராமவிளக்கரை அனைத்து அதே தீவிதர்கள்.

வெற்றிக்குப்பின் சின்னுட்களில் அந்தோ! நீலகிரியில் கோளரி அகால மரணமெயத்தை.

இராமவிளக்கரின் சீட வர்க்கம், பாடல்களாகிய மந்தரக் கோலால் திரு. வி. க. முதலி யார் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டில் பிரயோசனமில்லை. தட்டமைக்க வட்டுப்புத்தி “பன்றி பல குடிசீடு பயங்கினால் ஏது” என்ற உண்மையை மக்கள் உணரவேண்டும்.

பெற்றீர்கள் பத்த வயதிற்குப் பின்னால் கூடும் செய்கைகளில் கண் மூம்கை குத்துமாக இருக்க வேண்டும். பெற்றீரும் தூய்மையாக வாழவேண்டும். ஒத்தமனம், ஒக்க பண்புள்ள கணவன், மணிவியாக உள்ள வர்களிடத்தில்தான் எல்ல பிள்ளைகள் பிரப்பார்கள்.

பெற்றீர்கள் பத்த வயதிற்குப் பின்னால் கூடும் செய்கைகளில் கண் மூம்கை குத்துமாக இருக்க வேண்டும். பெற்றீரும் தூய்மையாக வாழவேண்டும். ஒத்தமனம், ஒக்க பண்புள்ள கணவன், மணிவியாக உள்ள வர்களிடத்தில்தான் எல்ல பிள்ளைகள் பிரப்பார்கள்.

திருமூலநாயகர் பத்தாம் திருமூலநாயகரையும் திரும் திரத்தில் ‘கருஉற்றக்கி’ என்றும் பகுதியில் சிறந்த குத்துக்களைக்கூறியுள்ளார். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டில் பிரயோசனமில்லை. தட்டமைக்க வட்டுப்புத்தி “பன்றி பல குடிசீடு பயங்கினால் ஏது பயன் கரிக்கன்று ஒது” என்ற உண்மையை மக்கள் உணரவேண்டும்.

சிவபாதிநாதர் சமணம், புத்தம் முதலிய புறச்சமய இருளை அகற்ற ஒது தவப் புதல்வனை பெறும்படியாக எங்குமாய் எல்லா மாய் விளங்கும் தோனி அப்பரை அல் ஒம்பகது ஒம் வேண்டித் தவம் செய்ததாக செக்கிழார் சுவாமிகள் கூடும். வேண்டுவதைச் செய்திக்கை செய்திக்கை வெள்குடும்பம் கூடும் வெள்குடும்பம் கூடும் வெள்குடும்பம் கூடும் வெள்குடும்பம் கூடும் வெள்குடும

THOUGHTS TO BE TREASURED

நீத்து கருவை அருவை விளைசெய்து
பந்தம் பணி அச்சம் பல்லிறப்பும் வாட்டிச்
கின்தை திருத்தலும் சேந்தரர், அச்சோதனை
நந்திக்குத் தற்பாம் ஆதம் சுதார்க்கே.

The seed (Anava Malam the root cause of all misery), the formless (Maya seed of the world), the sins wrought by egotistic action (Karmam), fear and the innumerable births resulting thereby,—all these do wise sages destroy and rectify themselves. When such self-examination and purification fructifies, they become (of the nature of) the Supreme Lord.

Hindu Organ

FRIDAY, MAY 21, 1976

The Police and the Public

NOTWITHSTANDING the repeated reaffirmation of the Chiefs in the Police Department that their duty was first and foremost to protect the public from harassment, recent reports give the impression that the Police seem to treat the public not in friendly manner.

Maintaining law and order is the primary concern of the Police. And equally so is the obligation on the part of the people to be law abiding. Law-breaking cannot in any circumstance be justifiable. The testing of the constitutionality of any law has been provided for in every civilized country. Thus the people can have no occasion to break the law unless it be that they are prepared for the consequences. In such an event the challenge becomes a movement. That is a rare happening.

What then is the real cause for frequent ruptures in the Police—People relations? The public running amuck is one thing, but the Police rushing to risky decisions is another. Even in the face of foolish provocation, the Police have to exercise self-control and avoid being named the aggressors.

Pt. Pedro and Ponnai, the venue for public gatherings last week, could not be allowed to remain peaceful. Why? Could not have the Police avoided the unpleasant developments? We are discussing these events purely because the onlooker the passer by, the sight seer and the common man apart from the political spirited come to grief for the simple fault of having the urge to see demonstrations, watch display of fine arts or in general terms, to enjoy themselves. These unsuspecting general public form the bulk of any gathering; women, children and the aged constitute these neutral crowd. And in a sudden baton charge these are the people who suffer most. The Police have always learnt that this has been the case in every clash. Yet the guardians of the peace of the people have not learnt any lesson. Here is a serious matter for immediate consideration at all levels. The Police certainly must know that they should go 'thus far and no further'. Bringing the law breaker to book need not be done by the baton or the bludgeon. Courts of Law are there. And with the new Administration of Justice Act in force action can be taken speedily and effectively.

Republic Day

The day Sri Lanka regained its National Independence after centuries, is one of the greatest events in its age-long history. It merits celebration by the entire population of our country, irrespective of region, race, language, creed, caste or section. Considerable sections of the population, like the Tamil speaking people, have substantial and fundamental grounds for dissatisfaction with the scheme of things. While giving expression to such dissatisfaction and striving for the removal of same and for a better state of affairs, it is patently clear that Republic Day could be celebrated by them along with their brothers and sisters belonging to other communities. While celebrating the event, the Tamil speaking people could mentally and vocally give expression to their needs and their views regarding the policy of Sri Lanka, which is their country.

The maritime areas of Sri Lanka, including territory occupied predominantly at that time by Tamil speaking people, which comprised of the Northern Kingdom, were among the first to lose their National Independence. Subsequent to that unfortunate event, the Portuguese, Dutch, and British ruled the territory. That rule has ended and that termination is a matter for congratulation for the entire country including those who occupy the maritime areas as well. One crucial thing having been accomplished, it cannot be beyond the competence of the people of Sri Lanka, to devise methods for the enjoyment of the fruits of National Independence by all sections of the population. The termination of Foreign Rule is another distinct matter and requires eternal jubilation from year to year on its own intrinsic merits.

S. SIVASUBRAMANIAM
Honorary Secretary,
Council for National Unity
and Welfare.

Prof. Indrapala Returns from India

Prof. K. Indrapala, Dean of the Faculty of Humanities, Jaffna Campus returned on the 7th ultimo. He was away in India, to attend the conference on Non-Alignment, arranged by the Indian Council of Foreign Affairs, Dr. Kamalesh Babu, the Registrar

The Aims and ideals of Sir Ponnambalam Ramanathan

By
V. MUTTU CUMARA SWAMY

(Continued from last issue)

"Mere occupation of land and living to eat, drink and be merry is not nationhood. Its principal feature is deep attachment to a glorious past and the preservation of its precious memories and possessions, by which a corporate self-consciousness is kept alive and invested with a popular dignity. It is this mental attitude that will successfully resist the invasion of foreign ideals and degrading practices."

Ramanathan was the greatest exponent of national unity in Ceylon (Sri Lanka).

"It would be a happy day for Ceylon, he said if its medley of inhabitants can stand together independently of religion or of caste or clan". He was a champion for Truth, Justice and Fair play.

He once said in the legislature — it is true I represent the Tamils here, but it cannot be said that during any part of my legislative career, I have looked to the Tamil interests only, to the detriment of other interests.

Ramanathan was an idealist, but there was a rare combination of high practicality and realism. When he stressed on

Lanka, and Mr. Yogendra Doraiswamy. Were the other Ceylonese who participated at this conference.

After the conference was over, Prof. Indrapala stayed for about a week in Tamilnadu and visited several places of archaeological interest. The Director of Archaeology, Tamilnadu, Dr. R. Nagaswamy helped him see many of these places. He also took some lessons on epigraphy for the trainees in epigraphy. This programme is annually arranged by the Dept. of archaeology to train some personnel in epigraphy, a field that is neglected.

While, in India, he suggested for a joint Indo-Ceylon project on epigraphy. Dr. Nagaswamy welcomed this idea, Mr. Attibabu, the Vice-Chancellor of the Madurai University presided over a meeting at which Prof. Indrapala was chief speaker.

S. SIVASUBRAMANIAM
Life Member, Jaffna Saiva Paripalana Sabhai

cultivating the fields at Kilinochchi, perhaps he had the fore-sight to know of the lean years that would follow.

Hon. Mr. A. Ratnayake former President of the Senate in his Ramanathan Commemoration Address a few years ago, called him the "Father of the Ceylonese Renaissance". Said Mr. K. P. S. Menon "Ramanathan was a National figure with an international reputation". Ramanathan's fame increases as years advance."

The Jaffna Saiva Paripalana Sabhai

The editorial in the Hindu Organ of May 7, under the caption "Day of Delightful Memory" regarding the Jaffna Saiva Paripalana Sabhai is very timely and appropriate. The sentiments beautifully expressed will be echoed by all Saivites. The Sabhai merits the support of the public. Further the blessings of Parameshwara, the Ruler of the universe, are sorely required for the Sabhai specially at this juncture. Let the members and the Saivite public turn to Almighty Shivaperuman in a spirit of humility for succour. May suitable religious ceremonies be performed at temples and also prayers be offered daily at homes for the welfare of the Sabhai and its harmonious, co-operative, unity.

This is an year associated with the hallowed memory of Sir Ponnambalam Ramanathan, a great Saivite scholar, sage, savant and leader. May the happy consummation relating to the Sabhai's affairs wished for be attained speedily within this period.

May the inspiration given by revered Sri La Sri Arumuga Navalar Avergal illumine the steps of one and all along the path of Humility, Righteousness, Self Effacement Service and Devotion, which are some of the chief characteristics of our holy and eternal Faith, Saivism.

S. SIVASUBRAMANIAM
Life Member, Jaffna Saiva Paripalana Sabhai

வாஸ்துகிழல் வழாது பெய்க வலிவளஞ்சுக்கமண்ண
கோஷமூறு அரசு செய்க குறைவிலா தயிர்கள் வாழ்த்
நான்மூறு வறங்க கோஷம் நற்றுவம் வெள்ளி மாத்க
மேன்மூறை வெள்ளி வினங்குக உலக மூன்றாம்பு

Printed and published by the Proprietors, the Saiva Paripalana Sabhai, Jaffna, at their Saiva Prakasa Press 450 K. K. S. Road Vannarponnai, Jaffna on Friday May 21, 1976.

EDITOR-IN-CHIEF R. N. SIVAPRAKASH